મલકાતી મોહિની

—: યાને :—

કૃષ્ણ-બંસરી.

પ્રખ્યાત ગાયનોનો સંગ્રહ.

Copy Right
by
C. M. Shah.

—કીંમત—
બે આના.

૯૨૫.

પ્રસિદ્ધ કર્તા
બુકસેલર મણીલાલ [illegible] વ્યાસ.
ઠે. [illegible] સામે-સુરત.

મલકાતી મોહીની

યાને

કૃષ્ણ—બંસરી.

બોડાણો. —૦—

ઝેણી ઝેણી મોરલીયો વાગે કે ઈનો નાદ ગગનમાં ગાજે છે-
વાલા વરણાગી ઉભા, જમનાની તીરે, સુણીને નાદ ગાયો ભાગે છે-

સતી દમયંતી. —૦—

દમયંતી-જાઓ સીધાઓ બાળ અમારા અંતરના આરામ,
મળીશું ફરીને મેળવશે જો ભક્તવત્સલ ભગવાન-
બાળક—હાય અભાગી અમ પામરપર આવ્યો દૃષ્કર ગેગ,
બાળ અમે લાચાર સહીયે, માત તાત વિયોગરે-
દમયંતી-નીરવિનાની સરિતા સુની સ્વચ્છ વિના સુની ગાય,
પાખવિના સુની પંખીણી જેવી બાળવિના સુની માયરે-
સુદેવ—સારા નરસા યશ અપયશના વડીલ કરે જે કામ,
ભોગવવા પડે જે સર્વ સ્વજનને તેના જે પરીણામરે-

સુરશ્યામ. —૦.—

સૈયા હુ છુ ગુલાબી રંગ પ્રીતમ રંગ કેશરીયા,
મારૂ જોબન ગુલાબી રંગ પ્રીતમ રંગ કેશરીયા.—સૈયા૦
માન ગંગેરી જસોદા બીડીયા, ચાવે ગુલાબી ફુલ,
ચલાવે રંગ કેશરીયા.—સૈયા૦

ચુન ચુન કળીયાં શેજ બીછાઇ, સોવે ગુલાબી ફુલ,
ઉડાવે રંગ કેશરીયા—હૈયાં॰

હરશ્યામ. —રાગ ભજન—

ભક્તી સુધારસ સાર જગતમા, સત્ય સમજો નરનારીરે,
ભક્તીને વશ થઇ **ગીરધારી**, આહીર સાથે ગાયો ચારી;
કપટી મામા કંસને મારી, દાસી કુબજા તારીરે—**ભક્તી.**
વ્રજ વનીતાનુ વ્હાલ વધારી, રાસ રમ્યા **વીઠુલવનમાળી**,
ઇંદ્રતણુ અભીમાન વિચારી ગોવરધન કર ધારીરે—**ભક્તી.**

રામવર્મા —વૈરાગ્ય, રાગ મારૂ—

જીન્હા ઘર ઝુલતે હાથી, હજારો લાખકે સાથી,
ઊન્હાકો ખા ગઇ **માટી**, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા ટેક
નકકારાહ કુચકા બાજે, કિ મારૂ **મૌતકા** બાજે,
જયો **શ્રાવણ** મેઘરા ગાજે, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૧
કહા ગયે ખાન મદમાતે, જો સુરજ ચાંદ ચમકાતે,
ન દેખે કહા જીવહ જાતે, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૨
જીન્હા ઘર લાલ ઔર **હીરે**, સદા મુખ પાન ઔર બીડે,
જીન્હાનુ ખા ગયે **કીડે**, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૩
જીન્હા ઘર **પાલખી ઘોડે**, જરી જર બક્તકે જોડે,
વહી અબ મૌતને તેડે, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૪
જીન્હાકે બાલ થે કાલે, મલઇયા દુધસે પાલે,
વહ આખર આગમે ડાલે, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૫
જીન્હા સંગ પ્યાર થા તેરા, ઊન્હાને કીયા ખાકમે ડેરા,
ન ફિર વહ કરનેગા ફેરા, તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૬

શ્રી બ્રહ્માનંદ ભજન,—રાગ ગઝલ—

કૃષ્ણ ઘર નંદકે આયે સિતારા હો તો એસા હો
કરે સબ પ્રેમસે દર્શણ દુલારા હો તો એસા હો.
બકાસુરકો મશલ ડારા, પુતના જાનશે મારી,
કંશકો કેશસે ખેચા ખિલારા હો તો એસા હો.
કુદ પાનીકે અંદરસે, નાગકો નાથ કર લાયે,
ચરણ ફણ પેધર કરકે, નચારા હો તો એસા હો.
તીર જમુનાકે જા કરકે બજાઇ, બંસરી મોહન,
ચલી ઘર છોડ બ્રજનારી, પિયારા હો તો એસા હો.
રચાઇ રાસ કુંજનમે, મનોહર રૂપ બન કરકે,
દેવ દર્શનકો ચલ આયે, દીલાગા હો તો એસા હો
ગયે જબ છોડ ગોકુળકો નહિ ફીર લે કર આ,
સખિ રોતિ રહી બનમે, કીનારા હો તો એસા હો.
પૂરી દ્વારાવતિ જાકર, મહલ સોનેકે બનવાયે,
હજારો રાનિયા વાહી, ફુસાસ હો તો એસા હો.
કુરૂ-પાંડવ લડે રનમેં, જીત અર્જુનકી કરવાઇ,
બચાઇ લાજ દ્રોપદીકી સહારા હો તો એસા હો.
ઉતારા બાર ભૂમીકા, સિધારા ધામ આપનેકો
વો બ્રાહ્મનંદ દુનિયાસે. નીચારા હો તો એસા હો

જુગલ જુગારી —०—

નાહી બનશેજી પ્રીતિના મોતીનુ મૂલ,
મોતીનું મુલ્ય આપ્યી દુનીઆ છે ડુલ—નાહી.
હીરા-માણેક દામ કરેડે, પ્રીતિના હેજામા એ છે ધૂલ—
આમરૂ રૂસતો-છીપ છે દિલની, પાકે મોતી, પાણી જામે અતુલ—

રા'માંડલીક. —:૦:—

બોલો બોલો પ્રીતમજી, બોલો પ્રીતમજી, પાછા મને શું સતાવશો?
પ્રીતે રીતે મને રીઝાવશો—"એમ ....હા"
મને હીરા મોતીથી મઢાવશો—"હા બાઈ હા"
જો જો ખોટા બ્હાના ના બતાવશો . બોલો

કારભારણ કામણગારી હું,—

કારભારી કામણગારો હું ભરે સલામ લોક હજારો
સોનાના અસ્તરા બનાવી મુંડું આખુ ગામ
નાતીલા પણ કબુલ કરે શાસ્તી ભરેલું કામ,
જો જો હરખે હડકાયા થઇ ના જશો... .. . ...બોલો.

રા'માડલીક. —૦—

પ્યારા પ્રિયતમ રશરાજ અમને આજ રીઝાવો,
લટકાળી લલના કા૨ સૌ શણગાર મગાવો
સાચી સાડી ચોળી લાવો, પાટણના પટકુળ મગાવો,
હીરા મોતી ટાકી પટકુળે, પાડી ભાત કસબી કોર મુકાવો
લાડ લડાવુ તમને શાણી—જે માગો તે આપુ આણી,
હેસિ સ્વામી મારા મનડાના પુરો કોડ, મોધી હાઉસ બંધાવો,

મીનળ-મુંજાળ. —રાગ કવ્વાલી—

જગતના જાણ ભેદુઓ રમીક દીલના દીલનાર કો
બતાવો કોઈ તો આશક? જગતના
કરૂં તન બદન સૌ ડુલ આપુ મગો જે તે મુલ,
ઝુરે આ કુમળી બુલબુલ, બતાવો કોઇતો આશક?
મૃદુ આખડી આંજી ગુથા વેણી ફુલડાથી,
કંચુકી કસકસી બાધી, બતાવુ કોને તે આશક?—જગતના

બીનળ-મુંજાળ. -રાગ-ઉસ્તાદી-

અલબેલા અકેલા આયા અલી, જાને ન પાવે વાકી રોકો ગલી,
મય જલ જમના ભરન જાત રહી, બીચ ડગર મોરુ આન છલી.
તોરો હારહય હેઈકો સજની, નથ બેસર મોરી ચપાકલી-અલબેલા.

બીનળ-મુંજાળ. —०—

અધુરો ઘટ છલકાય આખરે અધુરો ઘટ છલકાય,
સાગરમા બહુ સલીલ ભર્યું છે, પણ મઝા ન મુકે જરાય.
આમ્રતરૂવર ફળ આવે તેમ નીચુ નમતુ જાય,
એરંડો ફળ આવે ભાઇ! ઉંચો વધતો જાય—આખરે,
મૂળ સસ્કાર પડયા વીણુ માન અધુરીયા કહેવાય,
વિદ્યા કે રિપુ, વીત વરૂથી, જાતી સ્વભાવ ન જાય—આખરે.

ઉદય-ભાણુ. —०—

રસીમો રસીની ચાદનીનો સમો સાધી, તજી સઘળી ઉપાધિ
ગમા ઉપવનમા—

ચુપચુપ વાતો કરે, નેનના ઇસારા કરે;
સગે હસે હરે ફરે રંગ ધુનમા—(પછી),
પળમા રીસાયા છે રસીલા, ભાન ભૂલી ભામિની,
માનતા મોહન નથી, હાથે પગે થઇ માનુની.
વેળા રસીલા વહી જશે, પસ્તાવો પાછળથી થશે,
માન મોહન! માન, જાશે કાળ કા'ણી રહી જશે.
તુ માન ભલે ના માન મને પરવા નહિ,
જીવજાન તને નહિ અલગ કરૂ તનથી,
પ્રીત વચન વીણા રચના રસીયા મન વસીયા મારેજી—

ઉદય-ભાણુ. —રાગ ભજન—

ટાળ્યા નહીંરે ટળે લખ્યા ભલટે લેખ—ટાળ્યાં૦
વાવ્યા બીજ તે ફળે કરમે લખ્યુ તે મળે—ટાળ્યાં૦
દશરથ બાંધેલ તલાવડી, પાણી શ્રવણ ભરે;
ધર્મ કરતા ધાડ થઇ, આંધળા ઝુરી તો મરે—ટાળ્યા૦
રઘુવીર ચાલ્યા વનમા, સીતા રૂદન કરે,
દુષ્ટ દગે સતી લઇ ગયો, લંકા પલમાં બળે—ટાળ્યા૦
હરિશ્ચંદ્ર જેવો રાજવી, નીચ ઘર મજુરી કરે,
રાણી વેચી પરઘરે વેળા ચાહે સો કરે—ટાળ્યા૦

ઉદય ભાણુ —:૦—

વન વગડામા ભૂલી પડી, ત્યા અમ્રત પ્યાલો પીધોરે
પીધો લીધો સાર સ્રષ્ટિનો, કોલ અમર ત્યા કીધોરે-પથી પરદેશી
અધવચ વગડે વીછુ કરડ્યો, ઝેર ચડ્યું છે અંગેજી;
કોઇ મુરલીવર મંત્ર ભણે તો શીતળતા થાય અંગેરે-પથી
દુનિયા મારી ચેષ્ટા કરતી, ને ગાડામા ગણતીરે,
હું ગાંડી કે દુનિયા ગાંડી, આપ કરી દો ગણતીરે-પંથી.

સત્ય પ્રકાશ. —:૦—

આજ હુ તો પરણ્યા પિયુથી રીસાણી,
મને મોહનજી આવી મનાવશે
પાછળથી આવી એ પકડે પાલવડો,
હુ—કહીશ મોહનજી મુકોને કેડલો.
બોલ મારી મીઠડી! બોલની રસીકડી! એવુ કહીને બોલાવશે,
વ્હાલમનાં વેણુ મારા ચિતડાના ચોર, મારા મીઠા કળાયલ મોર.
કહેશે જો કંથ મને વગડાનુ ઢોર
તોય હુ કહીશ કાળજાની કોર ક્યારે આવશે

કામલતા. —.૦.—

આપ પાપડ વાડીમાં પધારજો લ્હેરીલાલ.
મંદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી દારૂની દુકાન છે.
રંગરંગીલા ચાલ મારી પાડોશમા તુલસી ક્યારાનુ નીશાન છે,
છજામા તુલસીના ઝાડનુ નીશાન છે.—લ્હેરીલાલ.
અખંડ ને અભંગ આજ સાંજ પહેલા પધારજો
હડતાળવાળાનુ તોફાન છે, જબરૂ હડતાળવાળાનુ તોફાન છે—લ્હેરીલાલ.
જોખમ ભરેલુ કામ પુરી પંચાત છે, ધાસ્તી છે આફતમા
જાન છે, મારા બાપ ધાસ્તી છે—લ્હેરીલાલ.

માલતી માધવ. —:૦.—

ચાલ...ચાલ એ અલબેલી, વળી વળી પાછુ જુવે શુ પ્રેમ ઘેલી
તારા ઉરમા આનંદની હેલી, સાહેલી, તારા ઉરમા આનંદની હેલી,
મળ્યા હવે ભેગા, ચંપો ને ચંપેલી ... ચાલ ચાલ,
મારા પગના ઝાંઝરની ખીલી, વારે વારે પડતી ઢીલી
(ખીલી જેવી ઢીલી, એવી તુ એ છે હઠીલી, હવે ચાલ?)
(આ, આવિયે જીએ) . . ...ચાલ.

નહલુવાબઈ —૦·—

રાજ સામી સાંજના આવજો સામી. સડકપર બંગલો,
મીઠા મ્હેમાન આજ આવજોરે—સામી૦
પ્રીતિ સરોવરની પાળે પાતળીયા
અમીરસ પીજો પીવરાવજોરે—સામી૦
કાયાને ક્યારડે બ્હેકે કસ્તુરી
લ્હેરખડા લુટજો લુટાવજોરે—સામી૦

છત્ર વિજય —:૦·—

પાતળીઆ પાલવ છોડો કોઇ જોઇ જાશે,
—નખરળા શીદ તરછોડો મારો જીવ જાશે.
બાળી ભોળી હુ બાળ કુવારી,
બાળો ભોળો હુ છુ બ્રહ્મચારી,
છોડો છોડો મારો હાથ મરડાઈ જાય છે.
આના આવા ચાળા જોઇ લોહી થાય છે.
કાં શું થાય છે ? (મારો જીવ જાય છે, અરે હાય હાય હાય)

બુદ્ધદેવ —·૦:—

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ઝુરે વનમા,
વિરહ અગાર ઉડે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા—પિયુ
ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય,
ઝુકતી આ લલિત પાખડી, ભોગી મધુકર ચ્હાય—પિયુ૦
બાળા રસાળી અંતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય;
નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રસિક નરવર ચ્હાય,
હસણી દુખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા—પિયુ૦

વસંત પ્રભા. —.૦ —

કેડલો મુકોને કે મારો કથ કોડીલારે
રાખો જગી મરજાદ, હો રગીલારે જોગી.
પાલવ છોડો મારો સાહયબાજી શાણારે,
લોક દેખને મરૂ લાજીરે, હોજી રસીલારે જોગી.
સાનમા સમજો કાઇ ઝાઝુ શુ કહીરે,
દીલની ચોરી શું જગ જાણેરે, હોજી રસીલારે જોગી.
પ્રેમ મીઠી કરીને પીજીએ હોજી રસીલા જોગી.

બુદ્ધદેવ —:૦:—

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણ, ગણી અંતરની ઓળખાણ—પુલની.
શ્યામ સલુણા અમ ઘર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
નાથ નગિના પરિમલ ભીના, મન માન્યા મેહમાન—પુલની.
ઝાઝું શું કહીએ સમજુને, સખી નયનના બાણ,
વિમળ કમળ આ સરવર જળનું, ભોગી ભ્રમર સુજાણ—પુલની.

કુમારપાળ. —:૦:—

પ્રેમ તંત્ર અણમોલ સખી એ શીખવ્યા નવ શીખવાય,
કોઈના શીખવ્યા નવ શીખવાય.
પડે સમજ અનુભવે આનંદે, કાન્ત મિલન જ્યા થાય,
એકાન્તે કાન્ત મિલન જ્યાં થાય—સખી.
પ્રિયતમને જોતા શરમ ચડે, ધડકે ઉર પાછા ચરણ પડે,
ત્યા શા શીખાવે પ્રણય તંત્ર, જ્યા નયને મદ ઘેરાય;
હઠીલા નયને મદ ઘેરાય—સખી.
પણ જ્યા જરી આખથી આખ મળે. પળમા ઉર એક બીજા ઉછળે
અધીરા હૃદયેથી હૃદય મળે, ત્યા રસ સાગર છલકાય
સ્નેહથી રસ સાગર છલકાય.

નવલ-કુસુમ—રાગ—ગરબો (બેન્ડ સાથે)

ભાન ભુલ્યા છો રાજ, મુખડાની મલકે, (૨)
કામણગારી કીકીની હલકે હઠીલા રાજ (૨) ભાન ભુલ્યા છો.
ઝાઝરને ઝણકે, નેપૂરને રણકે, (૨)
જોબનીયાની ભુરકીની ભનકે, હઠીલા રાજ (૨)ભાન ભુલ્યા છો.
હાથને લટકે, ચાલને ચટકે. (૨) પતલી કમર કેરે કટકે—હા.

જલસા સંગ્રહ–રાગ, ખમાચ, દાદરો!

કોઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે ભાવે,
મધુરી, મધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી બજાવે–કઈ.
માથે કમરીયા હાથે લકરીયા બનમે ગઉવા ચરાવે,
સાવલી સુરત મોહની મુરત, મુખશે બિન બજાવે–કઈ.

મી. મુરાદઅલ્લી **–ઊસ્તાદી–ભજન.–**

મદીનમે મોહંદ આયો દીલબર સચ્ચો દીન જગાયો,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો—મદીને
જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો
દાઈ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો,
અબદલ્લા ઘર અનંત વધાયો—મદીને.
નબી મોહમદ ચલે મેહેરાજકુ ચોથે અરશપે આયો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અગુઠી નબિસે પાયો,
મુદત પરદેમેં દીખાયો.—મદીને.
ઉસ પરદેમેં નબીકુ બીઠાયો, અનહક ભેદ બતાયો,
આશુક માશુક દોનો હીલમીલ બૈઠે, આશુક માશુક મન ભયો,
નબીજી મહેરાજ સીધાયો.—મદીને.
નૂરકી પગરી નૂરકા જામા, નૂરકી સેજ બીછાયો,
નૂરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો;
નબીજી મહેરાજસે આયો.—મદીને.
કલમા પઢો નીત નૂર નબીકા, કલમે દીન સોહાયો,
લાઇલાહા, ઇલ્લીલાહા મોહમદ રસૂલીલ્લાહ, કલમા મુખપાક બનાયો,
નીશેશા તેરે કદમોમે આયો.—મદીને.

 ૧૧૯૯

સરદારબા. —કજોડાની કહાણી—

કોને કહીએ કજોડાની કહાણીરે, જેમ બળદ પીવાએ પાણીરે,
લોક વગોવે ને સાસુ સતાવે, વળી પીયુડો છે પામર પ્રાણીરે.
હું જોબન રસ ઝુલતી, પણ જોડીની ખોડ,
પીયુડા રમે લખોટીયે કરતો દોડા દોડ.
જગદીશ! હવે ગભરાણીરે, સહાય કરજો શ્રી સારંગ પ્રાણીરે

રામગ્રાફૂ ન ૫૧૨ —ઉસ્તાદી ભજન—

અલી જીકરસે, મુરખ મનવા પીછે તુ પછતાવેગા,
... ... રે ભાઇ, પીછે તું પછતાવેગા
ઇસ દુનીયામે કહેત ફકીરા ફેર જનમ નહિ પાવેગા[૨]—અલી
દૈર દીલાવે નામ મૌલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
... . રે ભાઈ દેવેગા તો પાવેગા
ગયા વખત ફેર નહિ મીલનેકા, ખાલી હાથેજાવેગા ૨]—અલી.
દૂનિયારે દૌલત માલ ખજાના. સગ ન તેરે આવેગા
... . રે ભાઇ સગ ન તેરે આવેગા
મહેલ મહેલીયા, બાગ– બગીચા, સબ છોડકર જાવેગા[૨]—અલી
હાથીરે ઘોડા ફોજુરે લશ્કર ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા,
... . રે ભાઇ ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા.
દીલકે ભીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[૨]-અલી.
રોજ મહેશરમે, નિશદીન બોલે, પાક મોહમદ આવેગા,
... ...રે ભાઇ પાક મોહંમદ આવેગા.
વળી મોહમદ મુસ્તફા, કુલ્લ આલમકુ બતાવેગા.—અલી

(સલામ આલેકુમ)

પૃથ્વી પુત્ર —.૦.—

આવી આવી વસતની બહાર, સૂની મારી સેજલડી,
તોયે આવ્યા ન હૈયા કેરા હાર, સૂની મારી સેજલડી
લાવો લાવો સમજાવી, સુદર શ્યામ શ્યામ શ્યામ,
આવો આવો અતરના આરામ, સૂની મારી સેજલડી.

સાખી { **મીઠા બોલી કોકિલા કરે મધુર ટહુકાર,**
{ **વીરહે વ્યાકુળ વલ્લભા દેતી શ્રાપ હજાર.**

મનગમતા મોહન લાલા, અતર છો વિહ્વળ વ્હાલા,
પ્રીતિ ધારા વરશાવો, શાને તરશાવો,,
ફુલસૈયા સોહાવો, ફુલબાણુ વિંધેપ્રાણુ--આ સૂની મારી સેજલડી.

મીસ પ્યારીજાન —રાગ કહેરવા—

અપને ખ્વાજાકી મે જોગન બનીરે હો (૨)
જોગન બની, બેરાગન બનીરે (૨) અપને ખ્વાજા—(૨)
તુટાસા કુવા નીરખારે, હોય ચમેલી ફુલ,
સબ સખીયન મીલ સહેરા ગુંથે, **પહેને નબી ઓ રસુલ.**
મેતો જોગન બનીરે, અપને ખ્વાજાકી—
પત્તા તુટા ડાલસેરે, લેગઇ પવન ઉડાય
અબકે બીછડે કબ મીલેંગે, ઉપરે લે જાય-મેંતો જોગન-અપને.
પત્તા ઝુકાજા ટેહનીકે નીચે, બતાયે પાચો ફુલ,
ઉપરકે પતે સબી ઝુકેંગે, પહેનાયે નબી ઓ રસુલ-મેતો.

પ્યારા સાહેબ—રાગ, આશાવરી—

કરલે સીગાર ચતર અલબેલી, સાજનકે ઘર જાના હોગા. (૨)
માટી ઉઢાવન માટી બીછાવન, માટીમે મિલ જાના હોગા-
નહાલે ધોલે શીશ ગુથાવલે, ફીર વ્હાસે, નહી આના હોગા-ક૦

વિક્રમચરિત્ર —:૦:—

કોઇ દુધ હયો દીલરંગી, શોખીલા શાણા રૂમઝગી—હા કોઇ
કેફી પીયે કસુંબલો, ગાન્જે પીયે અબુધ,
દારૂ તો દીવાના પીયે, દાના પીયે દુધ.—હા કોઇ
એક અમીરસ દેવનો, બીજો રશ છે પ્રેમ,
ત્રીજો રશ ગોરશ ભયો, પીયે ક્યા હેમ—હા કોઇ.
ગોરી ગવરી ગાયના, ગોરા મીઠાં દુધ
તું પણ ગોરી ગોરડી, ગોરૂ દીલ છે શુ—હા કોઇ.
હેમ કટોરો હાથમા, માહી અમૃતસાર
ચતુર હોય તે ચિતવે, ગુણ સમજે ન ગમાર—હા કોઇ.

મીરાબાઇ —રાગ ગરબો—

ગોકુળીયે લઈ ચાલો, ઓધવરાજ હમને, (૨)
આણી તીરે ગંગા ને પેલી તીરે જમના. (૨)
વચમા ગોકુળીયું છે ગામ—ઓધવરાજ હમને (૨)
થોડા થોડા જળમા માછલીયા રે તપયે
તલપ તલપ જીવ જાએરે—ઓધવરાજ હમને (૨)
ઊંડા કુવામા ઉતાર્યારે હમને (૨)
મેલી દેલી શીદ જાઓરે—ઓધવરાજ હમને (૨)
શેરી ભલી પણ સાકડીરે, નગર ભલા પણ દૂરરે—ઓધવ૦
હમારા સાસરીયામા દુખડારે દીધા, ભલે મારે મહીયરે વળાવોરે,
ઓધવરાજ હમને (૨) ગોકુળીયે લઇ ચાલો— *

ન્યાયસિંધુ. —ઃ—

નંદલાલા કૃષ્ણ મોરારી, ગોકુલકે જાનેવાલે,
મથુરાકે રહેનેવાલે—નંદલાલા
આયસી બંસિયા તુને બજાઇ, સબ સખિયનકે મન ભાઇ,
ગૌએ શરન તેહારે આઇ, કાનાકાલી કમલી વાલે—નંદલાલા

સુકન્યા સાવિત્રી. (નાતરીયા ન્યાતનો ફજેતો)

નવ ગમે ઘરબાર, ભરી દુઃખની વખાર,
બળ્યો સંસાર નાતરીયા ન્યાતનો
...દીઠું નારનું બજાર, વ્હોરી વ્યર્થ વહે ભાર,
જેમાં મળે નહીં મેળ કોઇ વાતનોરે—બળ્યો
કેમ કરી થાય કહો પ્રીતિ પરાણે,
"કરે જીવતાં મોહકાણ મુવે હોય તાણાતાણ."
...ભાઇ બાઇનો વ્હેવાર ચાને લાતનોરે—બળ્યો

કુસમાવતી —ભજન—

ભલે જન કોટી યત્નો કરે. નસીબના લખ્યા લેખ ના ટળે
પાપીયા પાપી પગલા ભરે, અંતમા માથુ પટકી મરે.
હરિશ્ચંદ્ર મહારાજ જુવોને, નિચ ઘેર સેવા કરે
થઇ સેવકી સતિ લેખથી ગુમાન શાને કરે—નશીબ
પાન્ડવ સરખા ધમ ધારી પણ, વન વન રવડી મરે
ચીર હરણ થયા સતીનાં પ્રભુ કૃપા ત્યા કરે—નશીબ.
સતીયા સુરજન ભલે કુજનથી, કદી પીડતા દુરે
સાચુ મેવ જયતે સમજજો ન્યાય નીયતા કરે—નશીબ

મીરાંબાઇ. રાગ, ભજન—પદ.

ઝુલત રાધા સંગ, ગિરિધર ઝુલત રાધા સગ,
અબીલ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ, ભર પિચકારી રંગ.—ગિરીધર•
લાલ ભઈ બિંદ્રાવન જમુના, કેશર ચુવત અંગ"
નાચત લાલ અધર સુગશભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદંગ"
મીરા કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરન કમલ કૂદમ.

કબીર ભજન. —રાગ પદ—

તુહી રામ તુહી રામ તુહી રામ, મારો ચરખો બોલે રામ નામ,
ભજ તુહીરે નીજ તુહી રામ તુહી,
ચરખો મારો અજબ રંગીનો, પુણીઓ લાલ ગુલાલ,
કાતનેવાલી છેલ છબીલી, આકાશ નાખે તાર, અરજી સુણજો મોરીરે.
રૂ પીંજાવવા હું ગઈ, તુમ પીંજો પીંજરા બાઇ;
પીંજન પીંજોરે કોઈ ખા ગઈ, કાઇ દાસ ગુરૂ સમજ બતાઇ.
જળ ઉપર જળ નિપજેરે, જળમા કીધો વાસ,
એક અચંબો મે સુણ્યો કાઇ બેટી જનમ્યો બાપ
બેટી પુછે બાપકુ તુ અજાણ્યો વર લાવ,
અજાણ્યો વર ના મળે તો તારે મારે ઘરબાર.
માતારે મરજો પીતારે મરજો મરજો ઘર બરબાર;
એક ન મરજો પીતારે મારા ચરખાનો ઘડનાર.
રામદાસનો ભણે કબીરો આ ચરખો કહેવાય;
આ ચરખાને જે કોઈ ફેરવે, તેનો જન્મ મરણ મટી જાય.

રાજકઠીયારાની વાર્તા— (રાજકઠીયારો નોવેલમાંથી)

—રાગ-દોહરો—

ભારતખંડમાં સુદીરગામ, ક્ષત્રિઓનું મોટુ ધામ।
જજજા નામે પૂરનો ધણી, સ'નામે રાણી પદમણી।
એક દીવશ નિશાએ રાય, પાસ રાણી ચાપે પાય,
રાતદીવસનો પડયો વિવાદ। હોડ કરી કીધો સંવાદ।
ચડા ઉતરી એને થાય, રાજા હઠમા આવિ જાય,
હાજીઆએ 'હાજીહા' કરી, કાળીરાત બપાના હરી।
ગર્ભવતી ગુણવતી નાર, મૂકી રાત્રે વન મોઝાર।
રોતી પીટતી રાણી ગઇ, વનમા પ્રસુત પીડા થઇ।
જાયો કુવર કન્હૈયો કહાન, જાણે બીજો ભૂપ નિધાન।
પણ પતી વિણ સતીનુ મન કચવાય, જુવે પુત્રને ગેવાઇ જાય,
રાણી શોક અધિક મનધરે, દીકરો લઈ દક્ષિણ પગવરે,
ભુખ દુખના આવ્યદીન સતી નુ શરીર થાતુ ક્ષિણ.
પુત્ર ઉગારી માતા મરે સીધ્ધિ સ્વર્ગ વિશે સચરે।
મરતા માદળીયું દીધ હાથ, માતાએ આશિષ મગાથ,
કુવર પછી કઠીયારે ઠર્યા પીતા ક્રોધથી કુવરી વર્યો.
સતિએ દળદર કાઢયુ દૂર, ત્યાથી આવ્યા શ્રી સિદ્ધપુર
કપટે—કથ વગડે ઉપડે—(ને)—સતી સસગને પાલવડે
—કહો જોગી પતી કહા જઇ રહયા?=જગલમા જોગી થઇ ગયા.
—કહો જોગી સસરાનુ શુ થયુ?=પુત્ર વધુ પર ચિત્તજ ગયુ.
×કુવર તાતથી કેમ પમાય?—સતિને પતીનો સમા ગમ કયા થાય?
=ઉત્તર સામી આખ્યો કરો દક્ષિણ સામી પીઠજ ધરો
=જ્યો પીતા શ્રી જોધાણ નાથ લેસતી તૂજ પતિનો હાથ.

સુરત બેગમપુરી ભાગળ, બાગવાળી પોળમા આવેલા શ્રી અન
બંધુ પ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપી